

פרוטוקול מס' 119/ד

מישיבת וועדת הכספים

ביום ז' בתמוז תשס"ו - 27.6.55 בשעה 11.00

ב ו כ ח י מ :

- י . גורי - יו"ר
- א . בדל
- א.ס. גניחובסקי
- ש . דיין
- א . הרצפלד
- ק . לוז
- ח . למדן
- י . פודר
- א . ציזלינג
- ט . קלמר

חברי הוועדה:

- שר הפנים י . רוקח
- ד"ר ארנון - מטעם האוצר
- מר בן-דרור - מטעם האוצר
- מר אבולפיה - מטעם האוצר

מזמנים:

י . ליברמן - מ"מ מזכיר הוועדה.

- (1) אישור עודפים
- (2) חוק גימלאות לשרים

סדר-היום:

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י . גורי:

א . ציזלינג:

בשארתי חייב תשובה בענין הדו"ח של מבקר המדינה. שקלתי ואני מקבל את ההצעה שלא להביא את הפירוט הזה, אולם אני מבקש לקבל כמה תוספות למסקנות הועדה.

(קורא את ההצעות)

היו"ר י . גורי:

אני מצייין בחיוב את החלטתו של חבר הכנסת ציזלינג לא לצרף את הרשימה שהוכנה שלא על סמך להניחה על שולחן הכנסת.

אין ברצוני לפתוח בויכוח ועל כן
אזהר לבלי לומר משהו שעלול להתפרש כפתיחה לויכוח. אני רוצה לומר
רק דבר אחד: מכל מה שבאמר כאן איני רואה את האיזון הנכון של
הדברים. מטרת הסיכומים וההצעות היא למצוא את האיזון הנכון. יתכן
וגם בהצעותי אין האיזון הנכון, אולם גם שם צוינו ליקויים בטידה
לא קטנה.

א. ציולינג: איני מתיימר לומר שהכנתי את האיזון
הנכון. אולם איני חושב שיש איזון נכון
גם בסיכומי הועדה. אילו היה - הייתי מסתפק בו.

אני מבקש לזכור שהצעותי אינן אלא
בתוספת להצעות הוועדה. אני מצטער לומר שחלק מן הדברים המופיעים
במבוא אינם מוצאים את ביטויים בסיכומים. אני חושב שבעתיד צריך
יהיה לחזור לשיטת פירוטם הליקויים.

היו"ר י. גורי: אנו מצביעים על הצעותי של חבר הכנסת
ציולינג בסעיף 4, סעיף 12, סעיף 13,
סעיף 14, סעיף 15 ותוספת סעיף 18.

ה צ ב ע ה

- הצעת חבר הכנסת ציולינג בסעיף 4 - לא נתקבלה.
- הצעת חבר הכנסת ציולינג בסעיף 12 - לא נתקבלה.
- הצעת חבר הכנסת ציולינג בסעיף 13 - לא נתקבלה.
- הצעת חבר הכנסת ציולינג בסעיף 14 - לא נתקבלה.
- הצעת חבר הכנסת ציולינג בסעיף 15 - לא נתקבלה.
- הצעת חבר הכנסת ציולינג תוספת 18 - לא נתקבלה.

אישור עודפים

היו"ר י. גורי: עכבנו בישיבה הקודמת את האישור
בעודפי משרד הבריאות. כן נוספו כאן
בקשות לאישורים אחרים.

שימוש בעודפי התקציב הרגיל של משרד
ראש הממשלה בשנת 1954/55 מס. 04/01-43

א. ציולינג: על יסוד מה הוגדל ענין פירוטם השנתון
הסטטיסטי על חשבון דברים טובים
שחשובים מורגש, כמו למשל הלשכה לתכנון ותאום כלכלי. יש סעיפים
שלפי דעתי לא מוצדק להביאם במסגרת זו של העברה מסעיף לסעיף אלא
צריך להביאם בעוד מועד, אישור לגופו של ענין. איני מולזל בשנתון,
אבל לא למשל על חשבון הלשכה לתאום ותכנון כלכלי או על חשבון אמצעים
בפעולות הלשכה לסטטיסטיקה.

מ.ר. בן-גוריון: קשה לוטר כי הדבר נעשה על חשבון פעולות מסויימות, אלא שבשאר עודפים טעולות מסויימות. היות למשל והיות דרישה גדולה לשבחון הסטטיסטי והיה צורך להדפיסו במספר יותר גדול של אכטופלרים, והיות והלשכה הרגומה לנו כי בשרו לה עודפים מסעיפים אחרים - הסכמו.

הינו"ר י. גורני: מצביע לחוד את ענין הלשכה הסטטיסטית.

ה צ ג ע ה

הצעת השימוש בעודפי התקציב הרגיל של משרד ראש הממשלה
משנת 1954/55 (פרט לענין הלשכה הסטטיסטית) - ג ת ק ב ל ה

הצעת השימוש בעודפי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה - בתקבלה

הסתייגות לאור הכנסת ציולינג.

אשור עודפים של משרד הבריאות משנת 1954/55
לשימוש בשנת 1955/56 מס. 07/01-37.

ג ת ק ב ל

אשור עודפים של משרד הבריאות משנת 1954/55
לשימוש בשנת 1955/56 מס. 07/01-38.

ג ת ק ב ל

שינויים בתקציב משרד החקלאות מס. 11/01-24.

ג ת ק ב ל.

שימוש בעודפי התקציב הרגיל של משרד החקלאות
משנת 1954/55 לשימוש בשנת 1955/56 מס. 11/01-41.

ג ת ק ב ל.

שימוש בעודפי משרד המסחר והתעשייה
משנת 1954/55 ל-1955/56 מס. 13/01-40.

ג ת ק ב ל.

אישור בעודפי משרד המיסורה משנת
1954/55 ל-1955/56 מס. 15/01-35.

ג ת ק ב ל.

מישור שימוש בעודמי משרד הסעד
מס. 17/01-33

מני רוצה ללמוד בצוגע לפרט החדש של
15.000. האם טוב זה מינו חל במטגרת

היו"ר י. גורי:

החוק?

רשימה זו מעוררת בי דאגה. מיני טבין
ביחד נעשו קיטוצים במשכילים רבים מלה,
כמו: סידור ילדים במוסדות, עזרה לנפגעי מלחמת היחידים, עזרה
לנפגעי מלחמת העולם השנייה וכו'?

א. ציזלינג:

הדיון על תקציב הסעד מתנהל תמיד מתוך
רביעות סטוייסת, כי זהו אחד התקציבים
שאף פעם לא נתן על סיפוקם המלא. אם כי התביעות הן צודקות. עכשיו
מתקבל דבר טיובה. בשעת הדיון על התקציב מוכיחים מנשיים המצויים
בעניינים אלה כי אין כל אפשרות ליצור את הסעיפים, ואילו עכשיו
מאטיירת תשובה נחרת לגמרי. ניתנת הפעלה: איך וכיצד?

היו"ר י. גורי:

מני מצטרף לדברי היו"ר ולדברי חבר
הכנסת ציזלינג.

ח. למדן:

מני רוצה לשפול האם טעיף 302 ו-323
עזרה לשפחה בפסח בסך של 30 אלף ל"י ניתנת על ידי לשכת הסעד או
שהקצבות ניתנות לא באופן ישיר?

רובן דרך לשכות הסעד, מולח מני כריך
לבדוק את השאלה הזאת.

ב"ר ארנון:

אשר לליכת לאחזקת ילדים בענין זה היה
ויכוח חסוד. השאלה חסודה וקשה. אי אפשר
לסדר ילדים במוסדות הן מחוסר מוסדות והן מחוסר כסף, ואין נשאר
דווקא בטעיף זה עודף של 4000?

ח. למדן:

היו"ר י. גורי:
שאלה נוספת. לפני שבוע ימים בקשנו מד"ר
ארנון למצוא דרך כדי להגדיל את טעיף
הזנת ילדים. התשובה שקבלתי הייתה: עוסקים עתה בכך. לצערי מיני רוצה
את הדבר, מה קרה?

היו"ר י. גורי:

ענין זה של הזנת ילדים מינו שיידך למשרד
הסעד מלה למשרד החינוך והתרבות.

ב"ר ארנון:

בהודמנות זו מני רוצה להודיע כי הענין
טודר. הבעיה לא היתה לשארות את ילדי העולים החודים עם ילדים
אחרים מלה לעשות בשבילם טשהו טיוד. הגענו בענין זה להסדר. הטכום
שקבלנו לשם כך מן המוכנות הוא עשרת אלפים ל"י ואילו הממשלה תתן
מאדה היא 15 אלפים ל"י. חלק מן הילדים שבאו אחרי דאטבר ילמדו
בבתי הספר גם בחודשי הקיץ. בעיקר - עברית. הטיפול בשאלה זו מיפטר
על כן לדמוג להזנתם של 3600 ילדים מלה בבתי הספר ו-1800 ילדים
בקייטנות.

ועדת הכספים מקדמת בברכה את ההודעה
הזאת.

היו"ר י. גורי:

מנו מבקשים את וועדת הכספים לתת אישורה
על 10 אלפים הל"י של הסוכנות.

ד"ר ארנון:

האישור ניתן.

הינ"ר י. גורי:

אשר למשרד הטעד. מני חושב שמן הדיון
שמשרד הטעד יתן בעצמו את ההטברים. מני
מבין כי חלק ניכר של ההוצאות במיני טעד העדיפות תוך השנה.

ד"ר ארנון:

ה ו ח ל ט : לדחות את הדיון. בסעיף זה.

לדחות את הדיון במכתב השני
של משרד הטעד מס. 17/01-42.

שימוש בעודפי התקציב הרגיל של
משרד הפיתוח משנת 1954/55 מס. 19/01-18

א. צינלינג: מני מביע אי-שביעות רצון בקיטוץ שנעשה
בקשר עם מחלקת הערבה והנגב.

ה צ ב ע ה

הצעת השימוש בעודפי משרד הפיתוח מס. 19/01-18 - נתקבלה.

תקציב תגמולים לנכים ולמשפחות חללים ושיקום
לשנת הכספים 1955/56 מס. 23/0-34

נ ת ק ב ל.

תקציב משרד התינוך והתרבות לשנת
הכספים 1955/56 מס. 10/01-31

מ. קלמר: מיני מבין כל מה שמטומן כאן כ"פרט חדש".

הינ"ר י. גורי: פרט זה לא הופיע בתקציב, ועל כן באה
הצעת חיקון בחוק התקציב הממשלתי להכניס
פרט חדש.

א. ס. גניחובסקי: מה פירוש "מזכיר מדעי"?

ד"ר ארנון: הכוונה היא למזכיר מדעי שיעבוד עם ש
התינוך והתרבות בקשר לעבודתו המדעית.
כדי לאפשר לשר להמשיך בעבודתו המדעית חשבנו שמן הניכון יהיה
להעמיד יוזם מסויים בשביל מזכיר מדעי על חשבון הממשלה. החלטה זו
נתקבלה עם יובלו השבעים של פרופ' דינור.

נ ת ק ב ל.

הצעת חוק גימלאות לשרים, חשי"ד-1953

היו"ר י. גורני:

פתחנו בדיון זה ביולי 1954. שר הפנים השתתף בטקס המסמלה בדיון שנערך אז. בינתיים חלה הפסקה ארוכה ולא נדון דיוקן מתוך התרשלותה של ועדת הכספים. נאמר לנו שלא רצוי להביא חוק זה לכנסת לפני חוק גימלאות לעובדי המדינה.

כבר בישיבה הקודמת נתעוררו כמה וכמה שאלות. חברי הוועדה הביעו, על כן, את משאלתם כי גם בדיון זה ישתתף שר הפנים.

שר הפנים בענה לבקשתנו ויענה על השאלות שיוצגו על ידי חברי הוועדה.

שאלה אחת היא: מועד השרות המקנה

לשר זכות גימלאות.

שאלה שניה היא: צירוף זכויות עבר

כמו פעילות בהנהלת הסוכנות היהודית, הועד הלאומי וחברות בכנסת או בסועצת המדינה הזמנית.

ביחס לאותם החברים שהיו חברי הנהלת

הסוכנות היהודית והוועד הלאומי נתעוררה השאלה: מה דין אותם החברים אשר בתום עבודתם בוועד הלאומי או בסוכנות קיבלו פיצויים. השאלה היא: אם עכשיו זכאים הם לפנסיה מצורפת זו.

כן, כפי שאמרתי כבר, נתעוררה שאלת

החברות בכנסת ובסועצת המדינה הזמנית. נאמר לנו כי חברי הכנסת מקבלים עתה תוספת של 11% לשם ביטוח. כל אחד משתמש בכסף זה כדי לבטח את עצמו או בחברת ביטוח או בקופת פנסיה ותגמולין. מסתבר איפוא כי ייתכן על בסיס פנסיה תקציבית זו שהסכומים שישולמו לאותו אדם יהיו כפולים.

כן בשאלה שאלה: מה דין האנשים שהיו

ראשי עיריות או רשויות מקומיות, כלומר מוסדות שהיו בבחינת מוסדות מדינה בדרך. הכוונה היא לאותם אנשים שכהנו שנים רבות כראשי עיריות ועזבו את עבודתם זו מבלי לקבל פיצויים. האם השנים שעבדו בעיריות ייחשבו להם בקבלת הפנסיה אם לא?

התנגדתי להצעת חבר הכנסת ציזלינג

א. ס. גניחובסקי:

בזמנו שנחקקה בעצם על דעת חברי הוועדה, הצעה האומרת: במקום "אשה" על פי דת משה וישראל לכתוב "אשתו הידועה בצבור כאשתו". הסדור הוא בבחרי האוסה, בחברי המסמלה, ולא ייתכן לכתוב בחוק "אשה" הידועה בצבור כאשתו". אל בעליב את המסמלה ואת השרים.

היו"ר י. גורני:

הכוונה היתה לנקוט גם בחוק זה

באותם הסוכנים בהם נקטנו בחוק גימלאות עובדי המדינה. יש לנהוג בטקרה כזה כמו שנוהגים לגבי שארירים של עובדי מדינה.

לגבי טעיף שמונה נתעוררה השאלה: מועד

מקבלת על עצמה המסמלה להיות הפוסקת בענין זה.

ח. לסדר:

בסעיף 6 הובהרה הגישה. הגישה היא לא רק סוציאלית כלכלית אלא ראינו בזאת חוב שחובה הסדינה לטדס. לא התחשבנו בעובדת היותו של השר בעל נכסים, אולם לא צריך להתחשב גם בכך, אם אשת השר עובדת אם לא במקרה של טרות. אין להבדיל בענין זה. הוא הדין.

א. ציזלינג:

אני מבצע משאלה בכלל סעיף ובכל פרט של החוק הזה שיש מקום לנהוג בו כדין חוק גימלאות עובדי הסדינה יאמר כן ולא יכתב חוק חדש. כל דבר שאינו משתמע מהתפקיד המיוחד של השר אלא מהתנאים יהא כדין חוק גימלאות עובדי הסדינה, כל השאר יש לבחון לגופו של ענין.

אני מבקש הסבר לסעיף 10. המדובר כאן על המשפחה. ולטענה אין הבדל בין אדם שנפטר לבין אדם שעשוי להיות נפטר בעתיד. לא ייתכן להשאיר בידי המשלה את זכות ההכרעה: למי יש לתת ולמי אין לתת. צריכה להיות גישה עקרונית, ולא חשוב אם האדם כבר עכשיו איננו איתנו עוד ובין אם ימות אחר כך. לפי הסעיף יוצא שאדם אדם חדל אתמול לכהן כשר, החוק בתקבל ומחר הוא מת, הרי שלא מגיעה למשפחתו פנסיה.

היו"ר י. גורי:

הצדק עם חבר הכנסת ציזלינג. מילולא התוספת "אדם שסעיף 2 חל עליו - לפי החלטת המשלה" לא היתה מתעוררת כל שאלה. סעיף 4 ניתן אוטומטית. לא כן סעיף 2. על כך צריכה המשלה להחליט. יוצא שאם משהו חדל להיות שר לפני טרות, החוק בינתיים התקבל והוא גם מת - לא מגיע לו דבר.

ס. לונ:

לא זה כתוב בסעיף 10. סעיף 10 מדבר על כל שר שחדל להיות שר מיום קום הסדינה. תוקפו של החוק הוא איפוא מיום קום הסדינה. אלא שבעד הזמן מאז שחדל לכהן כשר ועד יום קבלת החוק - לא יקבל כסף, אלא מיום קבלת החוק. פרט לאלה שמתו. לאלה תינתן ואלידציה.

היו"ר י. גורי:

אינך מפרש את הסעיף כראוי. לא זנהי כנראה כוונת המשלה. נביח שאדם נבחר להיות שר בהיותו בן 25. כהן שנה ועזב. לאחר שלושים שנה מת. המשלה היא: היקבלו שארי בשרו פנסיה אם לא. אם הצדק אתך הרי שזה עומד בניגוד לכל הגיון.

שר הפנים י. רוקח:

לא היה בכוונתה של המשלה לתת פנסיה למי שכהן כשר לפני שנים רבות וחדל.

היו"ר י. גורי:

אני מציע הצעה פשוטה: להתווכח על הפרינציפלים אותם אנו רוצים ולא על הכתוב כאן. אחר כך נתאם את הדברים עם היועצים המשפטיים שלנו.

א. ציזלינג:

אני מבקש את תשומת המשלה על הערתי הכללית.

אני מבקש פירוש נכון של סעיף 10.

אני רוצה לדעת מה היסוד לשעורי הקיצבה שנבקעו, וכן מה היסוד להוסיף למשכורת את תוספות הרפרזנטציה וההוצאות.

ח. לטדן:

אני מצטער שדברים כה ברורים נסתבכו.
סעיף 2 וסעיף 4 מקנים זכות אוטוטטית
סיום קבלת החוק לטי שהיה שר וח' ולמי שהיה שר ונפטר. אחר כך בא
סעיף 10 ואומר: מאימתי תחולת החוק? תחולת החוק היא מ-1948. על
מי תחול תחולת החוק משנת 1948? רק על אלה שחל עליהם סעיף 4, כלומר -
שנפטרו, ואילו אלה שחל עליהם סעיף 2, היו שרים וחולו להיות שרים -
רק על פי החלטה מיוחדת של המטה.

השאלה המיוחדת היא: שר שחול להיות שר,
ובין שנת 1948 עד לקבלת החוק נפטר - מה דינו?

שר הפנים י. רוקח:

לא מדובר על נוסחאות אלא על הכוונה. חוק
זה מוגבל למספר אנשים. אין הוא חוק כללי.
המדובר הוא על מספר מצומצם של אנשים, ואתרכז בדברי בעיקר על אלה
שנפטרו. אין להשאיר את המשפחה ללא אמצעי קיום. זו אריכה להיות
מאגתה העיקרית של וועדת הכספים. המדובר הוא על שרים שמתו בזמן
כהונתם כשרים. לא מדובר על שרים שמתו לאחר גמר תקופת שירותם. וזוהי,
לפי דעתי, התשובה לסעיף 10. מוות אך ורק בזמן השירות.

מי רשמי ואיך תצורף הקיצבה? - אלה
שהיו חברי הנהלת הסוכנות וחברי הנהלת הועד האומי. אין הכוונה לראשי
עיריות או רשויות מקומיות. איני חושב שיש לכלול את החברות בכנסת.
אם תצרו את החברות בכנסת תגיעו לאחוז גבוה מאד של פנסיה. והחברות
בממשלה היא בבחינת מושג מיוחד האומר: אי-תלות בגורמים אחרים.

היו"ר י. גורי:

האם יש להבין מדברייך כי הממשלה תהיה
מוכנה מצדה למחוק את סעיף 3(3)?

שר הפנים י. רוקח:

כן!

אי אפשר להסוות את חברי הממשלה לעובדי
מדינה. אם כוונתו של חבר הכנסת ציולינג להגדרות בלבד - אני מוכן
לקבל את ההצעה.

א. ציולינג:

לכך התכוונתי.

שר הפנים י. רוקח:

חבר הכנסת בניחובסקי רוצה לצערי
להחזירנו לימי הביניים. אין לקבל את
הצעתו. דין אשה בחוק זה כדין אשה בחוק גיטלאמת עובדי המדינה.

אשר לסעיף 10. אני מתקשה בניסוח. גם
אני חושב שאריך להיות מוסד מיוחד, שאינו תלוי בממשלה, לענין הזה.
הכוונה היא לשר שמת תוך תקופת כהונתו כשר.

בעיית ייעורי הקיצבה נתונה לשיקול
דעתכם.

איני חושב שהמסכורת שתינתן אריכה
לכלול גם הוצאות רפרזנטציה. אגב, בהודעות זו אני רוצה להעיר, כי
לאחר חוזרי מחופש מצאתי כי וועדת הכספים הוסיפה למשכורת תוספת.
איני יודע לשם מה.

היו"ר י. גורי:

וועדת הכספים לא התעוררה לכך מעצמה. היא
נתבעה על ידי מזכיר הממשלה שפנה לוועדת
הכספים. אז אמרה וועדת הכספים שאין להפלות את השרים לרעה מחברי הכנסת
כי חברי הכנסת מקבלים תוספת יוקר גם על הוצאות הרפרזנטציה מלבד מספר
צדיקים שהחליטו לא לקבל.

שר הפנים י. רוקח:

לא ידעתי כי מזכיר הממשלה טנה בענין זה.

ח. לנדו:

אנו הוטענו. חשבנו כי מזכיר הממשלה פנה ביום המסילה ולא ביום כמה שרים.

היו"ר י. גורני:

לא נכון לומר הוטענו. במכתב שקבלנו באשר בפירוש, כי המילה נתעוררה על ידי כמה מחברי הממשלה.

שר הפנים י. רוקח:

הפנסיה של חברי הממשלה צריכה להיות מושגת על אותו היסוד שעליה מושגת הפנסיה של עובדי המדינה. כלומר - משכורת יסוד פלוס תוספת יוקר. לא רפרזנטציה, לא אשל ולא הוצאות אחרות.

בענין הניכויים לא הייתי פעמיד סייג. הוא הוין גם אשת הפר עובדת או אם אינה עובדת.

י. בדר:

כשם שהייתי תמיד בעד שתן משכורות גבוהות ביותר לשרים כן גם עכשיו אני בעד שתן הגימלאות הגבוהות ביותר. אני רואה בזאת לא רק שאלה של פנסיה כמסורה בעד העבודה החשובה אלא ענין הנוגע לכבודה של המדינה. אל נביא אדם שכהן בתפקיד הגבוה ביותר למצב בו יהיה תלוי באחר טבחינה כלכלית.

על כן אני חושב ששעורי הקיצבה הם קטנים מדי. 10% אינם ולא כלום. סייג של שנתים טובים. אני כשלעצמי טוכן להגיע ל-35%.

לעומת זאת מה שכתוב בטעיף 3 אינו מתקבל על דעתי. צירופים אלה טאפשרים להפוך את ענין הגימלאות לפרטיות. הדבר טאפשר להכניס חבר כנסת נאמן לטבלגה פלונית לממשלה למשך חודש ימים כדי שיקבל פרמיה כזאת.

היו"ר י. גורני:

זה יותר מדי דטיוני.

י. בדר:

אין בכוח הדטיון הגדול ביותר לשנות את הטצב הקיים. במקרה זה הדטיון הוא פשוט במסגרת החוק. אני מבקש לפחוק את הטעיף הזה טטעמים פוליטיים גרידא. אני מבקש לפחוק את אותם הטעיפים המדברים על חברי כנסת, חברי הועד הלאומי וחברי הנהלת הסוכנות. לעומת זאת, כפי שאמרת כבר, אני טציע להגדיל את השעורים בטעיף 2.

ברור שאדם הנכנס לממשלה אינו צן טאפס. יש לו קרירה צבורית טאחוריו ואין הגדל גם היה בעבר ראש עיריית ירושלים או ראש טחלקה כלכלית בסוכנות. הוא הדין. אני טניח כי לכל שר יש עבר צבורי.

איני מטכים לתת לממשלה אותה טטכות שניתנה לה בטעיף 10. אילו הייתי בממשלה הייתי מתגונן נגד הדבר הזה בטל כוחי. איני מדבר על דטרואקטיביות אלא על גמישות בדטרואקטיביות.

אני יורש לבהסכמת דועדת הכספים בלתי
גיהלה לאחד מחברי המסילה ללא יסוד חוקי ברור, וטוב עשתה המסילה.
אם תהיה דרישה של המליצה אצליע בעד, אבל על געשה כזה ענין של
שיקול דעת, הבאים בחשבון הם כל כך מרובים שלא כדאי להפוך את הדבר
לענין גדול. אני בגד ליקול המדיניות בענין זה, והם אחד
סקבל צריכים בולט לקבל. בענין המדיניות היתה סגביל וטחפש
קנה-מידה מסויים.

אני חושב שבחשיבות הביטלה צריך לקחת
בחשבון את כל המשיכורת ללא כל ביטויים. בחשיבות הערך הצבורי אני
רוצה בכך דבר גדול, ואין להביא את חברי המסילה לשעבר או את
משפחותיהם להפסד כלכלי ירוץ.

ק. לונ:
בטעיה 10 הכוונה היא לומלידציה.
כדי למנוע הילוקי דעות צריך לכתוב
"אם החליטה המסילה על כך לפני קבלת חוק זה תכנסת לאדם שטעיה 2
חל עליו".

לשמלתה של חברת הכנסת למדן: א
עובדת בית השר הם לא - אין זה ענין של חוק. יש לתת את הקיצבה
או הביטלה בין אם יש לו הכנסות אחרות ובין אם אין לו, אלא
במקרה שהוא סקבל הכנסה אחת מקופת המדינה.

החלה היא: מי סקבל, ואני טפנה את
תשומת לבכם לטעיה 4 ולטעיה 5. טעיה 4 מדבר על שר שנפטר תוך
קופת ההוצאות וטעיה 5 מדבר על אדם שחלל מלכתן בחורת שר. לזה
ישלמו בתנאים אחרים. כלומר הכוונה היא גם לאדם שהיה שר בזמן
מן הזמנים ונפטר. לפי הטעם חוק זה גם לו מגיעה פנסיה ללא החלטת
המסילה.

הלו"ר י. גורני:
אם נכונים דבריו פירוש הדבר הוא שטעיה
10 עוסק אך ורק בענין המדיניות
והומלידציה.

ק. לונ:
אני חושב שכן.

אשר לענין המוסדות, האצעה היא ברורה:
שר יקבל את הפנסיה כולל הוצאות ייצוג. לא מן לגבי משפחת השר, לאחר
שזה נפטר. משפחתו אינה סקבלת אלא את המשיכורת בלבד.

ענין השיעורים שבטעיה 2 קשורים בטעיה
3. במידה ונקצף את טעיה 3 בוכל להגדיל את השיעורים שבטעיה 2. אני
מסכים שיש למחוק את חברי הכנסת פענין זה. לא כן את חברי הנהלת
המוכנות והנהלת הועד הלאומי, כי מוסדות אלה היו עו קום המדינה
קרוילצטיים למוסדות המדינה כיום.

יש לתת פנסיה גם לאותם המבשרים שקיבלו
בשעתו פיצויים, כי יש הברל יסודי בין פנסיה לבין פיצויים.

הלו"ר י. גורני:
חברי הועדה מתבקשים להביא את הצעותיהם
לישיבה הבאה שתקיים עוד השבוע בענין
זה, בה צפויים את ההצעות.